

Между туй българ. царь Георгий и братанецътъ му ужъ — сѣ споредъ Царственника — князь Владиславъ ⁽⁷⁾ и Янкулъ воевода (или Сабинянинъ Янко) наговарятъ са помежду си и събрахъ много войска, за да са ударѣтъ още веднѣждъ съ Турчена. И тѣй Георгий са оправя къмъ Златица дѣто са посрѣщнахъ отъ Мустафа паша, когото уби и сичката му войска распрѣснхъ и до кракъ очисти; послѣ са върнхъ на Нишъ, дѣто са би съ Великия Везиръ Османа, 1447. Тукъ не са знае кой излѣзе побѣдитель и кой побѣденъ, но види са, че Турцытъ сж спечелили побѣдата, защото Георгий отишелъ въ Сръбско. Неговѣтъ съюзникъ Янкулъ воевода былъ отишелъ въ Влашко, дѣто разби Магзебъ бея близо при Буко-рещъ; сетнѣ са удари съ Юссеинъ паша и го разби при рѣка Яловица и сичкытъ турцы пропѣди изъ Влашко, оттамъ преминхъ на Силистра и най-послѣ дойде въ столныя градъ Търново (който още отъ 1390 г. са намѣрваше подъ турска власть) съ омы-стѣлъ, види са, да го отѣрве, което не му са удаде защото силна рѣка вече го държѣше. А князь Владиславъ Шишмановъ ⁽⁸⁾, споразумѣнъ ужъ съ племен-

(7) Отъ лѣточисленіето са вижда, че този походъ на тримата славенскы кнезове съ впада съ кръстовыя онзи походъ на съюзнытъ западны войска сръщо Осман-литѣ. И ный смы еще на мнѣніе, че издательтъ на *Цар-ственника* са лѣже съ името на българ. князь Владисла-ва, когато нѣма сумнѣніе, че той е неговѣтъ тезоимен-никъ, сжщыйтъ унгро-полскый кракъ, който съ воеводата Янъ-Гуниада бѣше са одарилъ, какъто видѣхмы (§ 61), съ турскытъ войска при Варна (1448). Тѣй сжщо са сумнѣвамы и за Янкулъ воевода да не бѣде самыя Янъ-Гуниадъ отъ града Германцадъ (Сибинъ или Сабинъ) въ Трансилванія; за туй въ сръбскытъ народны пѣсни са спо-менува често *Сабинянинъ Янко*.

(8) Нашето сомнѣніе за тогова Владислава са под-